Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PRZEMYSŁ SZKLANY

CZASOPISMO ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH w POLSCE.

Rok 1 Warszawa, 5 czerwca 1935 r. Nr. 1

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Traugutta 3, tel. 291-29

Adres telegraficzny: „HUTSZKŁO"

Prenumerata wynosi z przesyłką w kraju zł. 1.50 kwartalnie. Od 1 czerwca do końca 1935 r. zł. 3.50 gr. Numer pojedyńczy 30 gr.

T R E Ś Ć:

IMPORT I EKSPORT SZKŁA I WYROBÓW SZKLANYCH

w m-cu marcu 1935 r.

Nr. Nr. wykazu statyst.	NAZWA TOWARU	PRZYWÓZ		WYWÓZ	
		kg.	zł.	kg.	zł.
89710	Szkło rozdrobnione	98	33	—	—
89720	Szkło barwne do powlekania, emalja w kawałkach lub proszku — oprócz osobno wymienionych	15.552	24.754	—	—
89800	Cegiełki, pustaki, płyty, płytki, dachówki ze szkła				
	Butelki, gąsiory, słoje i t. p. służące do stałego przechowywania płynów i innych towarów, chociażby z odlanemi lub wyciskanemi literami, napisami, godłami, lecz bez innych ozdób — nierżnięte, nieszlifowane, oprócz osobno wymienionych:				
89910	ze szkła naturalnej barwy butelkowej, oprócz osobno wymienionej, bez przyszlifowanych szyjek korków, wyrównanych denek i brzegów,	—	—	6.195	3.616
89920	ze szkła półbiałego, białego — bez przyszlifowanych szyjek, korków, wyrównanych denek i brzegów	36	45	—	—
89930	ze szkła mlecznego, bronzowego, barwnego (w masie zabarwionego), bez bez przyszlifowanych szyjek, korków, wyrównanych denek i brzegów	150	472	—	—
89940	ze szkła wszelkiej barwy z przyszlifowanemi szyjkami, korkami z wyrównanemi brzegami, denkami, naczynia do konserw	54	190	—	—
89950	wyroby szklane, objęte Nr. Nr. 89910-89940, z dodatkiem korka lub innych pospolitych materjałów, również oplecione słomą, trzciną, drutem i t. p.	369	1.202	—	—
89960	Syfony, chociażby z częściami metalowemi i innemi	19	47	—	—
	Wyroby, oprócz osobno wymienionych ze szkła białego, półbiałego — nieszlifowane, nierżnięte chociażby z przyszlifowanemi szyjkami, korkami, pokrywkami, także wyrównanemi dnami, brzegami oraz z odlanemi lub wyciskanemi deseniami, godłami, napisami, lecz bez innych ozdób:				
90010	prasowane lub lane	81	319	5.774	6.419
90020	dęte gładkie o grubości ścianek powyżej 4 mm.	5.075	14.167	668	994
90030	dęte inne	6.691	20.570	26.212	33.827
90040	rurki, pręty	18.231	67.954	0	20
90050	wszelkie naczynia laboratoryjne, chociażby z podziałkami; ampułki i t. p. wyroby z rurek, oprócz osobno wymienionych	1.317	15 197	66	1.055
90100	Naczynia do przechowywania wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych ze szkła białego, mlecznego, barwnego	903	1.776	—	—
90200	Naczynia do przechowywania wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych szlifowane, polerowane, rżnięte — ze szkła białego, mlecznego, barwnego	5	91	—	—
90300	Wyroby ze szkła białego szlifowane, polerowane rżnięte, lecz bez innych ozdób	303	2.896	7.203	11.940
	Wyroby ze szkła w masie zabarwionego, dwuwarstwowego, mlecznego, malowanego, oprócz osobno wymienionych, karbowanego z powierzchnią spękaną (craquele), lodową:				
90410	rurki, pręty	577	1.837	—	—
90420	nieszlifowane, nierżnięte, chociażby z przyszlifowanemi szyjkami, korkami, pokrywkami, wyrównanemi dnami, brzegami oraz z odlanemi lub wyciskanemi napisami, godłami, wzorami, lecz bez innych ozdób	285	1.984	8	36
90430	szlifowane polerowane, rżnięte lecz bez innych ozdób	133	2.224	—	—
90500	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego, półbiałego, w masie zabarwionego, dwuwarstwowego, mlecznego, matowanego, karbowanego, z powierzchnią spękaną (craquele), lodową oraz wszelkie naczynia do przechowywania wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych — wszystko z dodatkiem pospolitych materjałów, niestanowiących ozdób	105	1.774	2.113	5.368
90600	Wyroby ze szkła wszelkiego gatunku, ozdobne, oprócz osobno wymienionych, jako to: z wytrawionemi, matowanemi lub malowanemi wzorami malowidłami, emalją, złoceniem, srebrzeniem, ozdobami z pospolitych lub kosztownych materjałów	111	2.149	3.148	5.703
90710	Szkło w postaci łusek, kulek	1	5	—	—
90720	Soczewki do kieszonkowych lamp elektrycznych	—	—	—	—
90800	Gotowe naczynia do termosów, chociażby posrebrzane	0	7	—	—
90900	Szkiełka do zegarków	2	183	—	--
91000	Mozaika i sztuczne części składowe do mozaiki	—	—	—	—

(Dalszy ciąg na str. 3 okładki)

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PRZEMYSŁ SZKLANY

CZASOPISMO ZWIĄZKU HUT SZKLANYCH w POLSCE.

Rok 1 Warszawa, 5 czerwca 1935 r. Nr. 1

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Traugutta 3, tel. 291-29

Adres telegraficzny: „HUTSZKŁO"

Prenumerata wynosi z przesyłką w kraju zł. 1.50 kwartalnie. Od 1 czerwca do końca 1935 r. zł. 3.50 gr. Numer pojedyńczy 30 gr.

Od Wydawnictwa

Potrzeba własnego organu prasowego dla przemysłu szklanego w Polsce była oddawna konieczną i bardzo pożądaną. Dotąd wszelkie wiadomości źródłowe z tej dziedziny czerpaliśmy z zawodowych pism zagranicznych, przeważnie niemieckich — a przecież tyle jest ważnych spraw, dotyczących naszej gałęzi gospodarczej, które musimy nieraz sami sobie wzajemnie wyświetlać, tyle błędnych informacyj o naszym przemyśle w codziennej prasie, nieposiadającej źródłowych danych o nas, jakie tylko własny organ dać może, tyle wreszcie zagadnień w stosunkach z władzami, dla których takie wydawnictwo będzie jedynem właściwem źródłem wiadomości o naszych poczynaniach. W dalszym ciągu wydawnictwo to przyczyni się do zaznajomienia szerokich mas z przejawami życia naszego hutnictwa, jak również z jego technicznemi sprawami.

Związek Hut Szklanych w Polsce, skupiający 80% produkcji krajowej w 36 zrzeszonych hutach, jest najbardziej powołany do spełnienia tego zadania.

To też Związek obecnie przystępuje do wydawania dwutygodniowego czasopisma p. t. „Przemysł Szklany" wzamian dotychczasowych „Komunikatów Związku Hut Szklanych w Polsce", których wydano od czerwca 1933 roku 27 numerów.

Do współpracy winny przystąpić wszystkie siły twórcze, mogące wzbogacić treść naszego wydawnictwa ciekawemi artykułami z dziedziny szklarskiej, bądź też ekonomicznej.

Mam nadzieję, że swobodna wymiana myśli we własnym organie przyczyni się do zwiększenia spoistości Związku i da silniejszy wyraz jego wystąpieniom nazewnątrz.

W. Smyjewski
Prezes Związku Hut Szklanych w Polsce.

SPROSTOWANIE

W spisie Hut Szklanych (Komunikat Nr. 3, str. 3) w imieniu których nadana była depesza kondolencyjna na ręce Pana Premjera z powodu zgonu Pierwszego Marszałka Polski ś. p. Józefa Piłsudskiego, opuszczona została z winy zecera, wymieniona jednak w oryginale depeszy, HUTA SZKLANA „DĄBROWA", Spółka Akcyjna, co niniejszym prostujemy i przepraszamy za przeoczenie.

Ustawy i rozporządzenia Rządowe

W „Dzienniku Ustaw R. P.“ ukazały się następujące ustawy i rozporządzenia rządowe:

Nr. 36 z dnia 20 maja 1935 r.

poz. 260 — obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 marca 1926 r. o prawie autorskiem.

Nr. 37 z dnia 23 maja 1935 r.

poz. 261 — rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 maja 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie planu umorzenia obligacyj serji pierwszej 5% państwowej renty ziemskiej.

Sprawy skarbowe i podatkowe.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

z dnia 8 maja 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych.

Na podstawie art. 2 pkt. 1 oraz art. 5 ustawy z dn 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze stosuje się do zaległości w następujących samoistnych daninach komunalnych: podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich, specjalnych opłatach drogowych, dopłatach drogowych do adjasentów na obszarze gmin wiejskich, opłatach zastępujących świadczenia drogowe w naturze.podatku inwestycyjnym, podatku od lokali w gminach wiejskich o charakterze miejskim i w podatku od placów budowlanych, pobieranym do dnia 1 kwietnia 1932 r., oraz w zasadniczym podatku wojskowym, pobieranym na rzecz gmin.

(2) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się w każdej daninie oddzielnie.

§ 2. (1) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, stosują z urzędu zarządy związków samorządowych wobec osób fizycznych, spadków nieobjętych (wakujących) i spółek jawnych bez względu nato, czy płatnikom tym zostały przyznane ulgi na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, o ile płatnicy ci zrezygnują zupełnie z ulg dotychczas im przyznanych i o rezygnacji tej i o chęci korzystania z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszem, zawiadomią pisemnie właściwy zarząd związku samorządowego do dnia 15 czerwca 1935 r.

(2) Z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, nie korzystają jednak płatnicy, którym przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wymierzono karę z art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884), wyjąwszy przypadki, gdy w drodze sądowej płatnik został zwolniony od wymierzonej kary.

(3) Płatnicy, nie wymienieni w ustępach poprzednich, mogą uzyskać ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych na podania, wnoszone do właściwych zarządów związków samorządowych .

§ 3. (1) Zaległość w daninie, powstałą przed dn. 1 kwietnia 1933 r., umarza się w połowie, o ile w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach budżetowych. Jeśli w latach budżetowych 1933/34, 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach, powiększona o kwotę przewyższającą 1/4 część zaległości w daninie, powstałej przed dniem 1 kwietnia 1933 r., wówczas umarza się w całości pozostałą część tej zaległości.

(2) Za uiszczenia, o których mowa w ust. 1, uważa się wpłaty w gotówce, w świadczeniach w naturze, dokonane bądź dobrowolnie, bądź ściągnięte w drodze egzekucji, oraz wpłaty w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno- prawnych, należności od związku samorządowego, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki ulgowe i koszty egzekucyjne.

(3) Umorzenia, przewidziane w ust. 1, oraz ulgi, określone w paragrafach następnych, przysługują również płatnikom, którym w roku budżetowym 1933/34 lub 1934/35 albo w tych latach nie wymierzono daniny, o ile ogólna suma zaległości, pochodzących z okresu z przed 1 kwietnia 1933 r., wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., wskutek dokonanych uiszczeń nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się w stopniu, przepisanym w ustępie 1.

§ 4. (1) Zapłatę zaległości w daninie, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. a nie umorzonych w myśl § 3, oraz zaległości w tej daninie, powstałych w roku budżetowym 1933/34, odracza się do dnia 31 marca 1938 r., o ile w roku budżetowym 1934/35 płatnik uiścił kwotę, wynoszącą nie mniej niż danina w tym roku wymierzona, i w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie uiszczał dobrowolnie i całkowicie daninę, wymierzaną mu w tych latach.

(2) Niedopełnienie warunków, określonych w ust. 1, powoduje natychmiastową wymagalność odroczonej zaległości wraz z odsetkami za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r. oraz utratę prawa do dalszych ulg, wynikających z paragrafów następnych.

§ 5. (1) Płatnikowi, który w roku budżetowym 1934/35 uiścił kwotę nie mniejszą niż wymiar daniny, dokonany w tym roku, niezależnie od umorzeń, przewidzianych w § 3, umarza się — 10% zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(2) Płatnikowi, który w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 uiści dobrowolnie daninę wymierzoną mu w tych latach umorzy się:

w r. budż. 1935/36 — 15%
„ „ „ 1936/37 — 20%
„ „ „ 1937/38 — 25%

zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(3) Prawo do umorzeń w poszczególnych latach budżetowych uzależnia się od nabycia prawa do umorzenia w roku poprzedzającym.

(4) Podstawę umorzeń stanowić będzie w każdym roku budżetowym suma zaległości, odroczona w myśl § 4.

(5) Umorzenia dokonywane będą w ostatnim dniu każdego roku budżetowego. Wyjątek stanowi umorzenie, przewidziane w ustępie 1, które dokonane będzie z końcem roku budzetowego 1935/36.

§ 6. (1) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości, odroczonych w myśl § 4, umarza się za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. włącznie.

(2) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od tych zaległości za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r., nie będą pobierane przez czas odroczenia, jeżeli dopełnione zostaną przez płatników warunki, określone w § 4.

§ 7. (1) Płatnicy, którzy nie dopełnili warunków, o jakich mowa w §§ 3 i 4, korzystają mimo to z ulg, określonych rozporządzeniem niniejszem, jeżeli wyrównają niedopłacone kwoty w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r., a płatnicy, posiadacze gospodarstw wiejskich, których główne zajęcie stanowi prowadzenie tych gospodarstw, — w terminie do dnia 1 listopada 1935 r.

(2) Przez wyrównanie, o jakiem mowa w ust. (1), nie można jednak nabyć prawa do korzystania z ulgi, określonej w zdaniu drugim ust. (1) § 3.

§ 8. (1) Wpłaty na poczet zaległości, odroczonych w myśl § 4, dokonywane w okresie odroczenia, powodują pokrycie zaległości w stosunku:

w roku budżetowym	1935/36 —	250%
„ „ „	1936/37 —	200%
„ „ „	1937/38 —	150%

dokonanej każdorazowo wpłaty oraz umorzenie odsetek, przypadających od pokrytych w ten sposób zaległości.

(2) Za wpłaty, o których mowa w ust. (1), uważa się wpłaty nietylko w gotówce, lecz także w świadczeniach w naturze oraz w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego.

§ 9. (1) Niezależnie od zakresu i warunków ulg, określonych w paragrafach poprzednich (§§ 2—8), umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, powstałe przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w daninach (§ 1), których wymiar w roku budżetowym 1934/35 nie przekraczał w każdej daninie 20 zł., a w samoistnym podatku od placów budowlanych, którego wymiar w roku budżetowym 1931/32 nie przekraczał 100 zł. O ile w roku budżetowym 1934/35 lub w roku budżetowym 1931/32 nie było wymiaru, wówczas miarodajny jest ostatni wymiar, dokonany dla płatnika.

(2) Umorzenie, przewidziane w ust. (1) dla zaległości w daninach, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości odsetek ulgowych oraz kosztów egzekucyjnych.

(3) Umarza się również z urzędu zaległości w karach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie danin, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej karze nie przekraczają sumy 100 zł. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych przypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg, określonych w ust. (1).

(4) Zaległości, o których mowa w ustępach poprzednich, podlegają umorzeniu bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski.

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU.

W sprawie oprocentowania nadpłat w myśl artykułu 131 Odynacji Podatkowej.

z dnia 24 kwietnia 1935 r. L. D. III. 19471/3/35

W związku z zapytaniami niektórych Izb Skarbowych w sprawie obliczania i sposobu wypłacania oprocentowania od nadpłat w podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych oraz w podatku spadkowym i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346 z r. 1934), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

1) Sposób dokonywania wydatków z tytułu oprocentowania nadplat został unormowany § 67 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych, obowiązujących od 1 kwietnia r. b.

2) Wydatki z tytułu oprocentowania — analogicznie do wydatków z tytułu zwrotu nadpłat — obciążają rachunek sum obrotowych, bądź sum komunalnych lub dotyczących funduszów. Wydatki z tytułu oprocentowania nadpłat w sumach skarbowych będą obciążały bieżące wpływy odsetek, pobieranych przy podatkach bezpośrednich bądź przy opłatach stemplowych.

3) Wydatki z tytułu oprocentowania nadpłat w sumach skarbowych należy zapisywać do wykazu szczegółowego rozchodu, o którym mowa w § 67 przep. rach.-kas. dla kas urzędów skarbowych, do osobnych przedziałek zatytułowanych: „oprocentowanie podatków bezpośrednich“ i „oprocentowanie opłat stemplowych i danin pokrewnych“.

4) Ogólne roczne sumy wydatków, wymienione w p. 3 wykażą kasy na podstawie wykazu szczegółowego rozchodu za ostatni miesiąc okresu budżetowego na osobnem koncie księgi nadpłat zatytułowanem „oprocentowanie nadpłat“.

5) W sprawozdaniu rocznem wzór Nr. 35 do § 82 przep. dla kas urzędów skarbowych rozchód z tytułu wypłaty oprocentowania należy wykazać równolegle z odsetkami skarbowemi p. t. „oprocentowanie nadpłat“ oraz w przedziałkach kwotowych — jako nadpłaty „ujawnione w ciągu okresu budżetowego“ i równocześnie jako nadpłaty „zwrócone z sum przypadających Skarbowi“.

6) Oprocentowanie nadpłat oblicza się od ostatnio dokonanych uiszczeń, które spowodowały nadpłaty, za pełną ilość dni z wyłączeniem dnia dokonania wpłaty i dokonania wypłaty (przerachowania), przyczem przy ustalaniu ilości dni, za które przysługuje płatnikowi oprocentowanie, należy przyjąć, że pełny miesiąc kalendarzowy liczy się 30 dni.

Zauważa się, że w zakresie oprocentowania nadpłat w opłatach stemplowych wydane zostały wyjaśnienia w okólniku z dn. 7 lutego z r. b. L. D. V. 39693/5/34 (Dz. U. Min. Sk. Nr. 4 z r. 1935), z wyliczeniem przypadków, w których oprocentowanie płatnikom przysługuje względnie nie przysługuje. Postanowienia tego okólnika należy mieć na uwadze również przy przyznawaniu oprocentowania od nadpłat w podatkach bezpośrednich oraz w podatku spadkowym i od darowizn.

Nadmienia się, że oprocentowanie przysługuje płatnikom tylko od nadpłat w podatkach wyliczonych w art. 1 O. P., w opłatach stemplowych, w podatku spadkowym i od darowizn oraz w dodatkach państwowych i samorządowych tudzież w odsetkach pobieranych wraz z powyższemi podatkami, w grzywnach i karach pieniężnych, wymierzanych na podstawie art 179 — 188 O. P. oraz kosztach egzekucyjnych, a na obszarze b. dzielnicy austrjackiej również od nadpłat w należytościach sądowych.

Pojęcie „nadmiernie lub niezależnie wpłaconych kosztów egzekucyjnych" określa okólnik Min. Skarbu z dnia 31. I. 1935 r. L. D. V. 1689/1/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 4, poz. 72).

Dyrektor Departamentu
(—) *Nowak*

W sprawie postępowania władz skarbowych przy wymiarze podatku dochodowego w związku z subskrypcją 3% pożyczki inwestycyjnej.

z dn. 17 kwietnia 1935 r. L. D. V. 15417/1/3.

W związku z przeprowadzoną obecnie subskrypcją 3% pożyczki inwestycyjnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wysokość subskrybowanych kwot przez poszczególnych płatników państwowego podatku dochodowego nie może w żadnym wypadku służyć powodem do zastosowania względem nich przy wymiarze podatku postanowień art. 98 ordynacji podatkowej.

Podsekretarz Stanu
(—) *W. Staniszewski*

W sprawie dodatku 15%-wego do podatków: spadkowego i od darowizn

z dn. 19 kwietnia 1935 r. L. D. V. 14468/5/35.

Dodatek 15%-wy, przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 155), ma być pobierany również przy wszelkich bez wyjątku wpłatach na poczet podatku spadkowego lub podatku od darowizn, dokonywanych po dniu 31 marca 1935 roku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

W przedmiocie opodatkowania podatkiem dochodowym osób fizycznych, prowadzących książki handlowe.

z dn. 23 kwietnia 1935 r. L. D. V. 14512/2/35.

Wyciąg z wyroku Najwyższego trybunału Administracyjnego z dnia 29 stycznia 1935 r. L. Rej. 10924/31 w sprawie Alfreda Sielmanna.

W zaskarżonym orzeczeniu brak jakiegokolwiek uzasadnienia pominięcia ksiąg, a powołanie się na art. 63 ust. drugi ustawy o podatku dochodowym (poz. 411/25 Dz. Ust.) nie może być uznane za rozprawienie się z wyjaśnieniami, dotyczącemi zakwestjonowanych usterek.

Brak również rozprawienia się z pozostałemi wyjaśnieniami płatnika, w których wobec ogólnikowej treści przedstawionych mu wątpliwości, płatnik nie miał obowiązku szczegółowo uzasadniać poniesionej straty, poza powołaniem się na księgi i na ogólne warunki pracy przedsiębiorstwa.

Zauważyć wkońcu należy, iż odmówienie księgom charakteru prawidłowych ksiąg handlowych, z powodu formalnych braków jeszcze nie uzasadniałoby całkowitego ich pominięcia przy ustalaniu dochodu w myśl art. 17 ustawy o podatku dochodowym.

Naczelnik Wydziału:
(—) A. Bowbelski

W sprawie wykonania przepisów rozporządzenia z dnia 27 X 1933 r. co po sporządzania bilansów i sprawozdań osób prawnych.

z dnia 25 kwietnia 1935 r. L. D. V. 102283/2/35

Wobec tego, że rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 20 kwietnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37 z 1934 r. poz. 337) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 z 1933 r. poz. 623) o zasadach sporządzania bilansów, zamknięć rachunkowych i sprawozdań osób prawnych, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych, weszło w życie z dniem 7 maja 1934 r. i zastosowanie się do przepisów tegoż rozporządzenia dla większości przedsiębiorstw niem objętych, a zamykających okresy gospodarcze w terminach od stycznia do końca grudnia 1934 r. włącznie nastręczałoby wielkie trudności natury technicznej — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zamknięcia roczne niodpowiadające postanowieniom powołanych wyżej rozporządzeń nie pozbawia samo przez się ksiąg handlowych mocy dowodowej dla celów podatkowych.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

W sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

z dnia 6 maja 1935 r. L. D. III. 2683/3/35

W sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja Ministerstwo Skarbu ustala, co następuje:

1) Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane od pierwonabywców t. j. od osób, na imię których są wystawione lub od osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacyj na swoje imię.

2) Przy składaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje lub wadja mają być one zaopatrzone podpisem posiadacza in blanco umieszczonym na obligacji w miejscu przeznaczonem na przelewy.

3) W razie trwania umowy obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę dotychczasowych zabezpieczeń złożonych w innych papierach wartościowych wzgl. w gotówce złożonej do dnia 28 września 1933 r. t. j. do czasu otwarcia subskrypcji 6% Pożyczki Narodowej. Zabezpieczenie go-

tówkowe złożone po dniu 28/9 1933 r. można wymienić na obligacje 6% Pożyczki Narodowej. Książeczki oszczędnościowe należy traktować narówni z gotówką.

4) W razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych względnie w gotówce (książeczce oszczędnościowej) złożonej przed 28/9 1933 r. mogą być natomiast użyte na wymianę poprzednich zabezpieczeń, złożonych w innej formie jak naprzykład w bankowych listach gwarancyjnych, w wekslach i t. p.

5) Ograniczenia zawarte w p. 3 i 4 nie mają zastosowania, gdy zachodzi potrzeba wymiany obligacyj pożyczek państwowych, spowodu wylosowania ich do umorzenia lub spowodu wylosowania premji na numer obligacji złożonej tytułem zabezpieczenia: w tych przypadkach na uzupełnienie kaucji (wadja) w związku z wycofaniem (zrealizowaniem) obligacyj wylosowanych mogą być przyjmowane również obligacje 6% Pożyczki Narodowej.

6) Gdy w wyniku niedotrzymania warunków i postanowień umownych Skarb Państwa poszukiwać będzie na obligacjach 6% Pożyczki Narodowej, znajdujących się w depozycie swych szkód i strat Komisarz Generalny udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj.

7) W myśl obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 lipca r. b. (Monitor Polski Nr. 155, poz. 205) mają być przyjmowane obligacje 6% Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja według kursu 75 za 100.

Okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lipca 1934 r. L. D. III. 12426/3/34, z dnia 12 października 1934 r. L. D. III. 16610/3/34 i z dnia 16 stycznia 1935 r. L. D. III. 19931/3/34 tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu

(—) Nowak

W sprawie podatku od lokali — budynków fabrycznych — (interpretacja art. 3 p. 2).

z dnia 2 maja 1935 r. L. D. V. 9342/3/35.

Na zasadzie p. 2 art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76. poz. 718) podatkowi temu niepodlegają „budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych".

Użyte w powyższem postępowaniu ustawowem wyrazy „na cele przemysłowe" należy rozumieć w ten sposób, iż każdy budynek, o ile, jest przeznaczony na cele przemysłowe, a nie jest użytkowany na cele mieszkalne lub na inne cele, jest budynkiem fabrycznym i tego charakteru nie zmienia ani rozmiar budynku, ani brak w nim silników mechanicznych.

Z powyższego wynika, że na zasadzie powołanego postanowienia ustawowego wolne są od podatku od lokali nie tylko budynki fabryczne w potocznem tego słowa znaczeniu, lecz także i budynki specjalnie wybudowane na cele przedsiębiorstw rzemieślniczych, zaopatrzonych w karty rzemieślnicze (np. warsztaty ślusarskie, kuźnie i t. p.).

Powyższą interpretację stosować należy od roku 1935 począwszy, za lata zaś ubiegłe w tych wypadkach, gdy na wniesione odwołanie nie zapadły jeszcze orzeczenia Izb Skarbowych.

Podsekretarz Stanu:

(—) *W. Staniszewski.*

W sprawie rocznych wyciągów i zamknięć rachunkowych za okres 1934/35.

z dnia 10 maja 1935 r. L. D. III. 7499/4/35

Poleca się przedłożyć Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do dnia 15 czerwca r. b. wyciągi roczne z ogólnych ksiąg oraz zamknięciu rachunkowe za okres 1934/35, sporządzone według zasad i wzorów, ustalonych okólnikiem Nr. 56 z dnia 29 kwietnia 1929 r. L. D. VII. 6904/3. uzupełnionych okólnikami z dnia 22 kwietnia 1930 r. L. D. VII. 6426/3, z dnia 12 maja 1931 r. L. D. VII. 6254/3 i z dnia 27 kwietnia 1934 r. L. D. III. 4622/4/34.

Obroty w bonach Funduszu Inwestycyjnego, powstałe wskutek specjalnych zarządzeń lub poleceń telefonicznych, należy wykazać w zamknięciu rachunkowem sum obrotowych w grupie A. jako rachunek „Obroty w bonach Funduszu Inwestycyjnego pomiędzy kasami okręgu różnych izb skarbowych (w/g izb skarb.)".

Za okres ulgowy należy sporządzić oddzielne wyciągi z ksiąg kredytów i nadesłać je w terminie 15-dniowym po upływie okresu ulgowego.

W z. Dyrektora Departamentu:

(—) Zakrzewski,

Naczelnik Wydziału.

W sprawie stosowania rozporządzenia Ministra Skarbu z 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

z dnia 11 maja 1935 r. L. D. V. 17931/1/35

W związku z wątpliwościami nasuwającemi się przy stosowaniu przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz .U. R. P. Nr. 29, poz. 225) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

do § 2. ust. (1), pkt. 2).

Przepis ten obejmuje wyłącznie płatników, których zaległości podatkowe powstały wskutek jawnej złej woli.

do § 3, ust. (2) oraz § 7, ust. (3).

Płatnikowi któremu w roku budżetowym 1934/35 nie przypisano podatku, przysługują umorzenia przewidziane w § 3 ust. (1), jeżeli na skutek wpłat, dokonanych w okresie od dnia 1 kwietnia 1933 r. do dnia 31 marca 1935 r. zaległość pochodząca z przed kwietnia 1933 r. conajmniej nie ulega zwiększeniu lub zmniejszyła się o przeszło 25%. W pierwszym wypadku (t. j. gdy zaległość nie uległa zwiększeniu, lub zmniejszyła się najwyżej o 25%) płatnikowi umarza się 50% zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r. W drugim wypadku (gdy zaległość zmniejszyła się o przeszło 25%) płatnikowi umarza się całą zaległość.

W wypadku pierwszym, pozostała po umorzeniu druga połowa zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r., podlega odroczeniu do dnia 31 marca 1938 r. oraz innym ulgom przewidzianym w rozporządzeniu j. np. stopniowym umorzeniom z § 5, bonifikatom przy wpłatach z § 9 i t. p., jednak pod warunkiem uisz-

czenia w teminach do 1 czerwca lub pierwszego września 1935 r. (§ 7) całej zaległości, jaką płatnik ewentualnie posiada w podatku wymierzonym w r. 1933/34. O ile płatnik tej zaległości nie posiada, warunek ten odpada.

W wypadku drugim, płatnik nie będzie miał zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r., gdyż ulegnie ona w całości umorzeniu. Może się jednak zdarzyć, że będzie on miał zaległość w podatku wymierzonym mu w r. 1933/34. Zaległość ta nie korzysta z żadnych ulg.

Jeżeli wreszcie zaległość płatnika, któremu nie przypisano podatku w roku 1934/35, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z zaległością z dnia 31 marca 1933 r. uległa zwiększeniu, wówczas płatnik w odniesieniu do tej zaległości korzysta z odroczenia do dnia 31 marca 1938 r. i z innych ulg, jak np. ze stopniowych umorzeń (§ 5), z bonifikat przy wpłatach (§ 9), z umorzenia odsetek i t' p., jednakowoż pod warunkiem uiszczenia w terminie do dnia 1 czerwca względnie 1 września 1935 r. całej zaległości w podatku, wymierzonym w roku 1933/34.

do § 4.

W podatkach od lokali i od placów budowlanych, jako równowartość podatku przypisanego w roku budżetowym 1934/35, należy uważać te ustawowe raty, które w okresie tego roku przypadają do zapłaty.

Jeżeli w roku budżetowym 1934/35 przypisano płatnikowi podatek za dwa lub więcej lat podatkowych, np. jeden przypis za rok 1934/35, a inne spowodu dodatkowych wymiarów, płatnik obowiązany jest uiścić wszystkie uskutecznione w tym roku przypisy.

do § 12.

Płatnicy, których zaległości podatkowe powstały wskutek jawnej złej woli, obowiązani są uiścić w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. — o ile chcą uzyskać ulgi — równowartość wszystkich przypisanych im w okresie od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1935 r. podatków z należnościami ubocznemi. O ile zatem płatnicy ci w tym okresie dokonali pewne wpłaty, w takim razie obowiązek ich ogranicza się jedynie do dopłacenia w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. różnicy, brakującej do tej równowartości, oraz do zapłacenia należności ubocznych.

do § 13.

Płatnicy, którzy korzystają z ulg z urzędu, muszą zrezygnować w terminie do 15 maja b. r. ulg, przyznanych im na podstawie rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r., bez względu na to, czy ulgi z tego rozporządzenia przysługiwały im z urzędu, czy na skutek podań. Natomiast płatnicy, którzy z ulg korzystać mogą tylko na skutek podań, nie są związani co do rezygnacji terminem 15 maja, winni oni jedynie w podaniu o przyznaniu ulg z rozporządzenia z dnia 15 kwietnia 1935 r. (omawianego) oświadczyć, że na wypadek przyznania tych ulg rezygnują z ulg dawnych.

Rezygnacja z ulg, przyznanych na podstawie rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r., obowiązuje tylko w odniesieniu do tych podatków, które są objęte rozporządzeniem z dnia 15 kwietnia 1933 r. W odniesieniu więc do podatków nieobjętych tem rozporządzeniem, np. w podatku majątkowym, w podatku od spadków i darowizn, służą płatnikowi nadal ulgi z rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r.

Wkońcu wyjaśnia się, że ulgi, określone w omawianem rozporządzeniu (z dnia 15 kwietnia 1935 r.), nie mają zastosowania wobec płatników, którym ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia. Natomiast w razie ogłoszenia upadłości po tym dniu, płatnikowi przysługują ulgi w rozmiarze przypadającym do tego dnia, dalsze jednak ulgi przestają obowiązywać i zaległość istniejąca w tym dniu winna być w całości zgłoszona do masy upadłości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

O sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

(patrz Komunikat Nr. 3, str. 8).

Na podstawie art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18), w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89), prostuje się błąd w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225), a mianowicie: w § 12 w wierszu pierwszym zamiast wyrazów „wpkt. 1)" powinno być „w pkt. 2)".

Minister Skarbu:
(—) *Wl. Zawadzki.*

Kronika Związkowa.

Doroczne Walne Zgromadzenie Członków Związku Hut Szklanych odbyło się dn. 16 maja r. b. w lokalu Związku przy ul. Traugutta 3. Prezes Rady ZHS. p. W. Smyjewski zagaił Zgromadzenie przemówieniem, składając hołd pamięci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, oraz odczytał depeszę kondolencyjną wysłaną na ręce p. Premjera, w imieniu wszystkich hut szklanych należących do Związku i zarządził 3 minutową ciszę. (Przemówienie to, oraz treść depeszy podaliśmy w Nr. 3 Komunikatów Związku.).

Na wniosek Rady wyasygnowano 1000 zł. na budowę Kopca Marszałka Józefa Piłsudskiego w Krakowie, oraz powzięto decyzję partycypowania w sumie miljona złotych zaofiarowanych w imieniu całego Przemysłu przez Centralny Związek Przemysłu Polskiego na budowę pomnika ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

Następnie po odczytaniu protokólu Komisji Rewizyjnej przez p. prof. M. Brandta, który podkreślił znaczne usprawnienie działalności Rady Związku i Dyrekcji, oraz poprawę stanu finansowego Związku — Walne Zgromadzenie zatwierdziło bilans i rachunek strat i zysków za r. 1934 i udzieliło ustępującej Radzie absolutorjum.

Również zatwierdzono sporządzony przez Radę preliminarz przychodów i rozchodów na r. 1935.

Następnym punktem porządku dziennego były wybory Członków Rady na r. 1935. W tajnem głoso-

waniu wybrano p. p. J. Birenbauma, R. Chrystmana, K. Kamińskiego, H. Lewego-Lasotę, W. Skrzypińskiego, W. Smyjewskiego i B. Stollego ponownie i inż. Z. Sowińskiego poraz pierwszy. Do Komisji Rewizyjnej wybrani p. p. prof. M. Brandt i W. Wilkoszewski ponownie i K. Klimczak poraz pierwszy.

W dalszym ciągu prezes W. Smyjewski zaznajomił obecnych o stanie eksportu wyrobów szklanych i o rozpoczętych pracach Rady Związku mających na celu skoordynowanie wysiłków poszczególnych hut do wzmożenia eksportu, co jest obecnie bardzo ważnym zagadnieniem, ze względu na ujemny bilans handlowy za m. kwiecień r. b.

W sprawie udziału w budowie gmachu Muzeum Przemysłu i Techniki — Walne Zgromadzenie postanowiło ofiarować 6000 m² szkła okiennego 2 m/m i 6000 m² szkła półlustrzanego grub. 4 m/m. Równowartość szkła poniosą wszystkie huty Związkowe, jednak Zgromadzenie poleciło Radzie postarać się o repartycje kosztów również i przez huty pozazwiązkowe.

Z braku wolnych wniosków posiedzenie zamknięto o godz. 20-ej.

Szkło szybowe na wystawie Budowlano-Mieszkaniowej w Warszawie.

W dn. 29 maja r. b. otwarta została Wystawa Budowlano-Mieszkaniowa, urządzona staraniem Banku Gospodarstwa Krajowego. Szkło szybowe mechaniczne oraz ornamentowe, katedralne, opalowe i budowlane: jak dachówki, okładziny ścian, podłogowe i z siatką drucianą, wystawiły Małopolskie Fabryki Szkła i Belgijska Spółka Akcyjna T-wo Południowo-Polskich Hut Szklanych w Ząbkowicach i Szczakowie. Szkło szybowe ręczne wystawiły Zakłady Przemysłowe „Vitrum" Huta w Rokitnie.

40 godzinny tydzień pracy.

W dniu 31 maja wyjechała delegacja Polski na Konferencję Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie — w sprawie stosowania 40-godzinnego tygodnia pracy, m. in. i w hutach szklanych butelkowych. Z ramienia Związku wyjechali jako rzeczoznawcy: Prezes Związku p. W. Smyjewski i Przewodniczący Grupy Butelkowej p. Z. Renglewski.

Wiadomości z zagranicy.

ANGLJA. Podwyższenie niektórych stawek celnych.

Na zasadzie dodatkowego zarządzenia Ministerstwa Finansów z dniem 1 kwietnia 1935 r. podwyższone zostały stawki celne na wyszczególnione poniżej artykuły szklane:

(iii)	Soczewki, pryzmaty prasowane lub lane nieobrobione oraz odlewy surowe prasowane lub lane w postaci soczewek i pryzmatów obrobione lub nie	20% ad val.
(iv)	Szkło oświetleniowe (z wyjątkiem szkieł do lamp górniczych, baniek do żarówek elektrycznych i lampek na oliwę	20% ad val. lub 3 pensy za 1 lb.

BUŁGARJA.

Towarzystwo Akcyjne „Cristall" otrzymało prawo uruchomienia huty szklanej w mieście Pernik — ośrodku bułgarskiego zagłębia węglowego. Huta produkować będzie szkło szybowe, techniczne oraz stołowe.

CZECHOSŁOWACJA. Sytuacja w przemyśle szklanym.

W udzielonem na posiedzeniu Kuratorjum Instytutu Szkła sprawozdaniu wykazano, że *wartość wywozu w roku 1934 wzrosła o 65 milj. Kc. (12,13%) w porównaniu z r. 1933.*

Wzrastająca tendencja wywozowa daje się zauważyć i w roku bieżącym.

Liczba bezrobotnych zmniejszyła się o 19%, mimo to przemysł szklany w porównaniu do innych gałązi zajmuje drugie dopiero miejsce. Położenie handlowo-polityczne i dewizowe nie pozwalają spodziewać się większej poprawy w roku bieżącym.

Usługi naukowe i praktyczne Instytutu Szkła, cieszą się dużą frekwencją przemysłu szklanego. Uczyniono znaczne postępy w produkcji ozdób choinkowych, dzięki pomocy Instytutu. W roku 1934 tego rodzaju towaru wyprodukowano 88.000 tuzinów (wobec 5.438 tuz. w 1933 r.) Na r. 1935 nadeszły miljonowe obstalunki z zagranicy. Wyroby te zapewniają chałupnikom, których liczba znacznie wzrosła, stałe zatrudnienie na okres roczny.

CZECHOSŁOWACJA. Szkło pancerne dla ochrony przeciwlotniczej.

Od dłuższego już czasu produkowane jest w Czechosłowacji pancerne szkło „Thorax" (Mühlig-Union Glasindustrie A. G. , Prag), które znajdzie zastosowanie w schronach przeciwgazowych, czego dowiodły poczynione próby. Jak donosiliśmy szkło takie używane jest do oszklenia kas w bankach. Z zagranicy wpływają również znaczne zamówienia.

JAPONJA. Wywóz szkła i wyrobów szklanych.

Do artykułów, których wywóz z Japonji wykazuje tendencję silnie wzrastającą, należy *szkło* i wyroby szklane. Wartość wywozu japońskiego wynosiła w:

1934	1933	1932
19,4 mil. jen.	15,3 mil. jen	9,3 mil. jen.

Wywóz *podwoił* się w ciągu 3 lat.

Większą część swego wywozu szkła kierowała Japonja do krajów wschodniej i południowo-wschodniej Azji. Godnym uwagi jest fakt, że wywóz do Stanów Zjednoczonych Am. Północn. w 1932-1934 zwiększył się blisko czterokrotnie:

1934	1933	1932
Jen 1.816.000	Jen 803.000	Jen 492.000

W roku 1934 Japonja eksportowała w pierwszym rzędzie: butelki, szkło wszelkiego rodzaju, lustra, butelki do termosów, szkło szybowe, szkło optyczne

(okulary). W latach 1932-1934 wzrósł zwłaszcza wywóz szyb; wartość tego wywozu wynosiła

1934	1933	1932
Jen 1597000	Jen 969000	Jen 378000

NORWEGJA. Znakowanie importowanych towarów.

Na mocy ustawy z dnia 21 czerwca 1929 r. wydany został w Norwegji szereg zarządzeń, wprowadzających obowiązek znakowania niektórych towarów nazwą kraju pochodzenia. Odnośne przepisy obejmują m. in. towary szklane (zarządzenie z 7/10/1932 r.)

PALESTYNA. Obroty handlowe z zagranicą.

Handel zagraniczny Palestyny w r. 1934 wzrósł w porównaniu z r. 1933 zarówno po stronie importu jak i eksportu. Przywóz z zagranicy wyniósł 15.125.800 funtów palest. (w r. 1933 — 11.123.500), zaś wywóz zagranicę 3.217.600 funtów (w r. 1933 — 2.591.600).

Import z Anglji wysuwa się daleko przed inne kraje i wynosi blisko 3 milj. funtów, t. j. o miljon funtów więcej niż w r. 1933. Blisko więc 20% ogólnego importu Palestyny pochodzi z Anglji. Na drugiem miejscu stoją Niemcy z udziałem około 11%, następnie Stany Zjednoczone $8^1/_2$%, Syrja — 7%, Rumunja — $6^1/_4$%. Belgja, Japonja i Czechosłowacja wywożą do Palestyny po ŁP. 500.000 do 600.000, Turcja, Włochy, Polska, Egipt i Francja po ŁP. 400.000 do 500.000.

Dla eksportu Palestyny posiada poważniejsze znaczenie wyłącznie Anglja, Niemcy i Syrja. Anglja odbiera przeszło 55% całego eksportu Palestyny.

Przywóz z Polski w r. 1934 stanowił 475.400 funtów (w r. 1933 — 289.700), zaś wywóz do Polski 32.000 funtów (w r. 1933 — 15.100).

RUMUNJA. Nowe przepisy dewizowe.

W dn. 13 kwietnia r. b. została ogłoszona w formie dekretu królewskiego nowa ustawa dewizowa, uzupełniająca postanowienia ustawy o reglamentacji handlu dewizami z dn. 18 maja 1932 r. Ustawa obecna zaostrza postanowienia dawne, mianowicie ogranicza możność utrzymywania zagranicą przez firmy eksportowe rumuńskie składów konsygnacyjnych, w celu przeciwdziałania ewentualnemu nieodprowadzaniu dewiz pod pretekstem nierozsprzedania towarów.

W dalszym ciągu ustawa zakazuje wprowadzania do Rumunji lei, wychodząc z założenia, że większa część lei efektywnych, znajdujących się zagranicą pochodzi z kontrabandy walutowej. Pozatem ustawa ogranicza możność rozporządzania lejami, wpłacanemi przez importerów rumuńskich na rachunek eksporterów zagranicznych i nieprzekazanemi jeszcze przez Bank Narodowy, zabraniając używania ich na zakup towarów rumuńskich przeznaczonych na eksport, oraz poddając kontroli Banku Narodowego używanie tych sum wewnątrz kraju, aby uniemożliwić w ten sposób odmrażanie zaległych należności przez czarną giełdę.

SZWAJCARJA. Nowa huta szkła.

W Remund zawiązało się towarzystwo akcyjne z kapitałem zakładowym 400.000 fr. i założyło hutę p. f. „Electroverre". Produkcja nastawiona jest na 440.000 m².

STANY ZJEDNOCZONE. Powiększenie zbytu na butelki do termosów.

Zapotrzebowanie na butelki do termosów w ciągu ostatnich tygodni znacznie wzrosło od 10 do 15% w porównaniu z rokiem ubiegłym. Butle o pojemności quarty do 1 gallonu, (gallon = 4.544 litra; gallon zawiera 4 quarty), przedewszystkiem są pożądane. Powiększenie zbytu na butelki do termosów jest w ścisłym związku ze zwiększonym popytem na samochody, a co zatem idzie — na sprzęt turystyczny.

Z. S. R. R. Fabrykacja nietłukącego się szkła.

W Konstantynówce rozpoczęła swą produkcję huta nietłukącego się szkła. Roczna wytwórczość obliczona jest na 150.000 m² szkła, mającego zastosowanie w automobiliźmie i awjacji.

Dobór złych surowców dotychczas omal nie zaszkodził prosperowaniu przedsiębiorstwa.

PRODUKCJA i ZBYT SZKŁA w MIESIĄCU MARCU 1935 r.

według danych Głównego Urzędu Statystycznego.

RODZAJ SZKŁA	Produkcja		Zbyt	
	tonn	tys. zł.	tonn	tys. zł.
Szkło taflowe	3.211	1.092	1.156	394
Szkło butelkowe	3.075	1.384	2.589	1.184
w tem monopolowe	(2.188)	(963)	(1.606)	(709)
Szkło stołowo-galanteryjne	954	857	1.075	971
	7.240	3.333	4.820	2.549

Przy numerze niniejszym przesyła się jako dodatek dla członków Związku:
Okólnik Wydziału Komunikacyjnego Centralnego Związku Przemysłu Polskiego № 47.

Wydawca: ZWIĄZEK HUT SZKLANYCH w POLSCE. Redaktor: Antoni Tarwid.

Druk. „Royal", W-wa, Chmielna 30. Tel. 5.95-71.

(Początek na str. 2 okładki)

Nr. Nr. wykazu statyst.	NAZWA TOWARU	PRZYWÓZ		WYWÓZ	
		kg.	zł.	kg.	zł.
91110	Wata, przędza — szklane	0	2	—	—
91130	Oczy szklane	26	276	—	—
91200	Tkaniny szklane i wyroby z nich; wyroby z waty i przędzy szklanej				
	Szkło taflowe nieszlifowane, niepolerowane grubości 5 mm. i mniej:				
91310	gładkie białe, półbiałe, barwy naturalnej,—bez wzorów i ozdób o powierzchni 0,25 m² i mniej	3.687	4.231	39	87
91311	gładkie białe, półbiałe, barwy naturalnej, bez wzorów i ozdób o powierzchni 0,25 do 0,5 m²	1.184	800	—	—
91312	gładkie, białe, półbiałe, barwy naturalnej, bez wzorów i ozdób o powierzchni powyżej 0,5 m²	10.694	4.279	35	15
91320	gładkie, barwne, mleczne — bez wzorów i ozdób	8.143	11.434	—	—
91330	wszelkich barw wypukłe, faliste, karbowane, wzorzyste, żyłkowane, matowane	2.752	1.781	—	—
91340	z upiększeniami, malowidłami; szkła składane w oprawie ołowianej, miedzianej i t. p.	6	233	—	—
91350	do wyrobu płyt fotograficznych	24.450	16.014	—	—
	Szkło taflowe grubości powyżej 5 mm. nieszlifowane, niepolerowane, niematowane o powierzchni:				
91410	1000 cm² i mniej	—	—	—	—
91420	powyżej 1000 do 4000 cm²				
91430	powyżej 4000 do 10000 cm²	430	400	—	—
91440	powyżej 10000 do 20000 cm²	—	—	—	—
91450	powyżej 20000 do 40000 cm²	—	—	—	—
91460	powyżej 40000 do 70000 cm²	—	—	—	—
91470	powyżej 70000 cm²	—	—	—	—
91500	Szyby lustrzane szlifowane, polerowane, również matowane	13.995	25.743	—	—
91600	Szyby lustrzane i szkło taflowe z brzegiem szlifowanym (biseaute)	2	18	—	—
91700	Szyby lustrzane i szkło taflowe wszelkiej grubości z zaprawą lustrzaną				
91800	Szyby lustrzane i szkło taflowe grubości powyżej 5 mm. ozdobne, z upiększeniami, malowidłami, również składane w oprawie miedzianej, ołowianej i t. p.				
91900	Szyby lustrzane i szkło taflowe wszelkiej grubości z zaprawą lustrzaną, szyby lustrzane i szkło taflowe grubości powyżej 5 mm. ozdobne z upiększeniami malowidłami, również składane w oprawie miedzianej, ołowianej i t. p. — wszystko z brzegiem szlifowanym				
92000	Lustra gotowe w oprawach z materjałów pospolitych, chociażby pozłacanych, posrebrzanych	1	6	30	303
92100	Lustra gotowe w oprawach z kosztownych materjałów				
	Szkło taflowe z wtopioną siatką drucianą lub z wtopionym drutem — wszelkiej grubości:				
92210	koloru naturalnego, białe	67	164	—	—
92220	szlifowane, również zabarwione w masie	51	226	—	—
92300	Szkło taflowe sklejane, chociażby z dodatkiem wkładki celuloidowej lub z innych temu podobnych materjałów	9	56	—	—
92410	Balony do fabrykacji żarówek	3	19	—	—
92420	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, ze szkła białego, barwnego, przeznaczone do celów technicznych, — bez ozdób, chociażby rżnięte, szlifowane, matowane, z wtopioną siatką	762	7.639	7	60
	Razem	116.360	233.197	51.498	69.443
89600	Masa szklana w kawałkach do fabrykacji szkła, łom szklany	727.466	44.146	—	—
	OGÓŁEM	843.826	277.343	51.498	69.443